

NỮ TU BÉ NHỎ QUYỀN UY GIỮA GIỚI SINH VIÊN LỰC SĨ

Tyrone Hill - cao 2 thước 05 - là sinh viên năm thứ nhất của đại học Xaviê ở thành phố Cincinnati, bang Ohio, Hoa Kỳ.

Tyrone còn là cầu thủ vô địch môn bóng rổ của đại học. Anh say mê môn bóng rổ hơn các môn văn chương, khoa học của trường. Anh thường vắng mặt và không bao giờ nộp bài đúng kỳ hạn! Điều đáng chú ý:

- Tyrone không phải sinh viên duy nhất bê trễ và lười biếng. Nhiều sinh viên khác trong đội bóng rổ của đại học Xaviê có cùng hạnh kiểm xấu như anh!

Tình trạng trên không kéo dài lâu. Mọi sự thay đổi với sự xuất hiện của một Nữ Tu có thân hình mảnh mai. Đó là Chị Rose-Ann Fleming thuộc dòng Các Nữ Tu Namur. Dòng các Nữ Tu Namur gốc Bỉ và chuyên ngành giáo dục.

Chị Rose-Ann đậu tiến sĩ luật và triết học. Chị từng làm hiệu trưởng trường trung học THIÊN CHÚA Ba Ngôi ở Washington, trong vòng 8 năm. Sau đó, vì thân phụ lâm bệnh, Chị xin chuyển về quê sinh ở thành phố Cincinnati, nơi có trường đại học thánh Xaviê của các Cha Dòng Tên. Linh Mục viện trưởng - Cha Charles Currie - vốn quen biết Chị Rose-Ann, liền mời Chị đến dạy một số giờ tại đại học.

Vào đầu thập niên 80, tại Hoa Kỳ, các sinh viên chuyên về thể thao, rất ít chú trọng các môn học khác. Thường thì khi rời đại học, họ chẳng có bằng cấp gì. Thế nhưng đại học Xaviê của các Cha dòng Tên mang tham vọng khác. Các vị mong muốn các sinh viên lực sĩ của trường, ngoài việc tập luyện thể thao, còn phải trau dồi văn hóa. Phải làm thế nào để các sinh viên yêu thích học tập??? Đây là nhiệm vụ của vị cố vấn sư phạm. Vị này có bốn phận cố động sinh viên chu toàn các môn học của nhà trường. Và năm 1985, khi vị cố vấn sư phạm lâm bệnh, Cha Currie mời ngay Chị Rose-Ann Fleming thay thế.

Khi các sinh viên nghe tin một Nữ Tu sẽ làm cố vấn sư phạm, họ hóm hỉnh chuyền tai nhau:

- Một "Dì phước" được đề cử làm "quân-sư quạt-mo" cho chúng mình!

Ông Peter Sillen, huấn luyện viên đội bóng rổ của trường cũng tỏ ra nghi ngờ. Ông thành thật nói thẳng với Chị:

- Chưa có vị cố vấn sư phạm nào nắm vững và điều khiển được các sinh viên lực sĩ. Do đó, các sinh viên thường qua mặt các vị. Họ ăn gian như uống nước lã!

Lúc đầu, Chị Rose-Ann cũng hơi nao núng. Chị tự nhủ:

- Nếu các bậc "nam-nhi quân-sư" không điều khiển nổi các sinh viên lực sĩ thì mình đâu có kílô gì dưới đôi mắt của họ???

Tuy nhiên, Chị không đầu hàng trước khó khăn. Chị suy nghĩ tìm kiếm cho ra một phương pháp hữu hiệu hầu giúp các sinh viên thành công trong cả hai lãnh vực thể thao và học vấn.

Dịp may xảy đến. Một ngày Chị gặp một sinh viên vừa là lực sĩ đại tài vừa là sinh viên xuất sắc. Khi Chị Rose-Ann hỏi thăm bí quyết thành công thì anh chỉ đơn sơ trả lời:

- Em tuân giữ kỷ luật đại học y như một binh sĩ tuân giữ kỷ luật quân trường. Thế thôi!

Kể từ giây phút đó, Chị Rose-Ann cương quyết dùng vai trò của mình để khéo léo bắt buộc các sinh viên lực sĩ phải nộp bài đúng kỳ hạn. Nếu sinh viên nào bê trễ, Chị gọi đến văn phòng của Chị để nhắc nhở và nếu cần, Chị đích thân hướng dẫn sinh viên đó làm bài. Chị kiểm soát chặt chẽ đến độ, không một sinh viên nào dám qua mặt Chị!!!

Chưa hết. Chị Rose-Ann còn đi xa hơn. Một ngày, Chị đến gặp ông Peter Gillen - huấn luyện viên của trường - và nói:

- Ông thường bắt phạt một cầu thủ ngừng chơi, khi cầu thủ này không tập dợt đủ. Tôi cũng muốn thi hành một chính sách y như ông. Khi nào các sinh viên cầu thủ của ông không làm bài, thì họ cũng bị phạt không được tham dự cuộc tranh tài bóng rổ. Tôi muốn làm cho các lực sĩ hiểu rằng, lớp học cũng thánh thiêng y như các buổi tập dợt!

Lúc đầu, ông Peter Gillen thật sự bất bình với Chị. Chưa hề có cố vấn sư phạm nào dám thực thi một quyền hành như Chị! Tuy nhiên, sau đó, ông phải chấp nhận quyết định của Chị. Ông chỉ còn biết nói với các cầu thủ của ông:

- Nếu Chị Rose-Ann cấm anh nào tham dự cuộc tranh giải, thì anh ấy phải vâng lời Chị!

Dần dần, tên gọi và khuôn mặt Chị Rose-Ann trở thành thân thương và là vị cố vấn đích thực cho các sinh viên. Họ thường chạy đến hỏi ý kiến Chị, xin Chị hướng dẫn. Chị cũng tháp tùng đội bóng rổ của đại học Xaviê trong các cuộc di chuyển tranh tài.

Cuối niên học 1991, Chị được trao tặng huân chương "cầu thủ xuất sắc nhất". Khi gắn huy chương cho Chị, ông Peter Gillen cảm động nói:

- Xin cảm ơn Chị Rose-Ann một triệu lần, vì tất cả những gì Chị đã làm cho đội bóng rổ của đại học Xaviê. Cầu thủ xuất sắc nhất của chúng tôi, chính là Chị!

Một sinh viên nói với người bạn mới nhập đại học về Chị Rose-Ann:

- Huấn luyện viên sẽ dạy bạn cách thức chơi đúng môn bóng rổ. Nhưng chính Chị Rose-Ann Fleming mới giúp bạn thành công trong cuộc đời. Vì lý do đó, Chị được tặng huy chương danh dự "cầu thủ xuất sắc nhất" của đội bóng rổ Xaviê!

... "Thủ lĩnh khôn ngoan thì giáo dục dân mình, và uy thế của người thông minh thật là vững chắc. Thủ lĩnh dân thế nào, các viên chức thừa hành cũng thế, người đứng đầu một thành làm sao, toàn thể dân cư cũng vậy. Một ông vua dốt nát làm cho dân nước phải suy vong, một thành hưng thịnh là nhờ trí thông minh của các nhà cầm quyền. Quyền bính trên địa cầu nằm trong tay THIÊN CHÚA, khi đến thời đến buổi, Người sẽ cho xuất hiện kẻ hiền tài. Sự nghiệp của con người nằm trong tay THIÊN CHÚA, vì chính Người làm cho kẻ sĩ được nở mặt nở mày" (Sách Huấn Ca 10,1-5).

("Sélection du Reader's Digest", Décembre/1993, trang 45-49)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt